

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/50/2016
Identifikačné číslo spisu:	1113228825
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1113228825.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Mgr. C. E., bývajúcej v J., G. E. XXX/J, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Wolf, s. r. o., so sídlom v Galante, Mierové námestie 2, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Peter Wolf, proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústrediu, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, IČO: 30 807 484, o návrhu na zabezpečenie právnej ochrany pred diskrimináciou, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19Cpr/8/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2015 sp. zn. 10CoPr/6/2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. októbra 2015 sp. zn. 10CoPr/6/2015 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 21. novembra 2014 č. k. 19Cpr/8/2013-220 o zamietnutí žaloby, ktorou si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej nároky vyplývajúce z právnej ochrany pred diskrimináciou.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Žiadala, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu ako i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“), a to vadou konania vyplývajúcou z § 237 písm. f/ O. s. p., ďalej tzv. inou vadou konania a nesprávnym právnym posúdením veci. Za vadu konania zakladajúcu prípustnosť dovolania označila odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p., ktoré malo podľa nej spočívať v nenariadení pojednávania odvolacím súdom na prejednanie podaného odvolania a v nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

6. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 238.

7. Dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihlíada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

8. Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

9. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na doručenie odvolania, právo na možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu, právo na doručenie vyjadrenia k odvolaniu a pod.).

10. V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že predmetom konania boli nároky žalobkyne vyplývajúce z právnej ochrany pred diskrimináciou. Napriek tejto skutočnosti odvolací súd na prejednanie odvolania žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola jej žaloba zamietnutá, nenariadil pojednávanie, hoci mu túto povinnosť výslovne ukladalo ustanovenie § 214 ods. 1 písm. c) O. s. p. Podľa tohto ustanovenia na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania. Keďže diskriminácia prakticky znamená neprípustné nerovnaké zaobchádzanie, a teda porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, konanie, predmetom ktorého boli nároky vyplývajúce z právnej ochrany pred diskrimináciou, bolo nepochybne konaním vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania.

11. Vyššie uvedeným nesprávnym procesným postupom, nerešpektujúcim kogentné ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku, bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivé súdne konanie spočívajúce v jej práve zúčastniť sa odvolacieho pojednávania, čím jej bola zároveň odňatá možnosť

konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Uvedená vada konania pred odvolacím súdom založila nielen prípustnosť, ale bez ďalšieho aj dôvodnosť podaného dovolania.

12. Dovolaciemu súdu preto neostalo iné než rozsudok odvolacieho súdu z toho dôvodu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 C. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) rozsudku krajského súdu (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

13. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.